29/11/2023

Ιερομάρτυρας Φιλούμενος: Αφιέρωμα στον Άγιο που κράτησε το Φρέαρ του Ιακώβ σε Ελληνικά χέρια

/ Οδοιπορικά

Σήμερα η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρα Φιλουμένου του Κυπρίου, που μαρτύρησε στο προσκύνημα του Φρέατος του Ιακώβ το 1979.

Το απόγευμα της 29ης Νοεμβρίου του 1979, **φανατικοί σιωνιστές μπήκαν στο χώρο του Φρέατος του Ιακώβ και ενώ εκείνος τελούσε τον Εσπερινό, του επιτέθηκαν με τσεκούρι** και τον κατακρεούργησαν. Οι δήμιοί του τον χτύπησαν αλύπητα στο πρόσωπο του όπου χάραξαν το σημείο του Σταυρού και του έκοψαν τα δάκτυλα του δεξιού του χεριού. Στη συνέχεια βεβήλωσαν την Εκκλησία και το Σταυρό και έριξαν μια χειροβομβίδα καταστρέφοντας το χώρο.

Δείτε το βίντεο – αφιέρωμα του Πρακτορείου "Ορθοδοξία" στον Άγιο Φιλούμενο και τη μαρτυρία του Αρχιμανδρίτη Ιουστίνου, που είναι τώρα Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Φρέατος του Ιακώβ εν Σαμαρεία, να μιλά για τα μαρτύρια του προκατόχου του και να δείχνει τη λάρνακα με το σκήνωμα του Οσιομάρτυρα Φιλουμένου, το οποίο διατηρείται με το δέρμα

ακόμη!

Αποστολή Ισραήλ: Μαρία Γιαχνάκη

Κάμερα: Τάκης Ποδαρόπουλος / Κώστας Καλπατζίδης

Μοντάζ: Μαριάνθη Ματζίρη

Επιμέλεια Βίντεο Πεπη Οικονομάκη

Πλάνα αρχείου Μαρίας Γιαχνάκη

Η Εξόδιος Ακολουθία τελέστηκε στο ναό της Αγίας Θέκλας στις 4 Δεκεμβρίου του 1979, παρόντων των Αγιοταφιτών πατέρων, συγγενών του Αγίου και πλήθους κόσμου, όχι μόνο ορθοδόξων αλλά και ετεροδόξων και μουσουλμάνων.

Λίγο αργότερα έγινε και η ταφή του Μάρτυρος στο κοιμητήριο της Αγιοταφικής αδελφότητας στην Αγία Σιών. Τέσσερα χρόνια αργότερα ανοίχθηκε ο τάφος του π. Φιλουμένου, για να γίνει ανακομιδή των οστών. Όλοι τότε οι παρευρισκόμενοι αντίκρυσαν ένα εξαίρετο και θαυμαστό θέαμα. Το σώμα του ήταν ανέπαφο και ευωδίαζε. Ξανακλείσανε τον τάφο μέχρι τα Χριστούγεννα του 1984, οπότε κατά την κηδεία του αρχιεπισκόπου Πέλλης Κλαυδίου, ανοίχθηκε και πάλι. Το σώμα συνέχισε να είναι αναλλοίωτο και να ευωδιάζει.

Η Εκκλησία τον τιμά ως Άγιο και το ευωδιάζων και θαυματουργό σκήνωμά του βρίσκεται εντός του μεγαλοπρεπούς Ιερού Ναού που χτίστηκε στο Φρέαρ του Ιακώβ, επ’ ονόματι της Αγίας Φωτεινής της Σαμαρείτιδας, του Αγίου Φιλουμένου και του Αγίου Ιουστίνου.

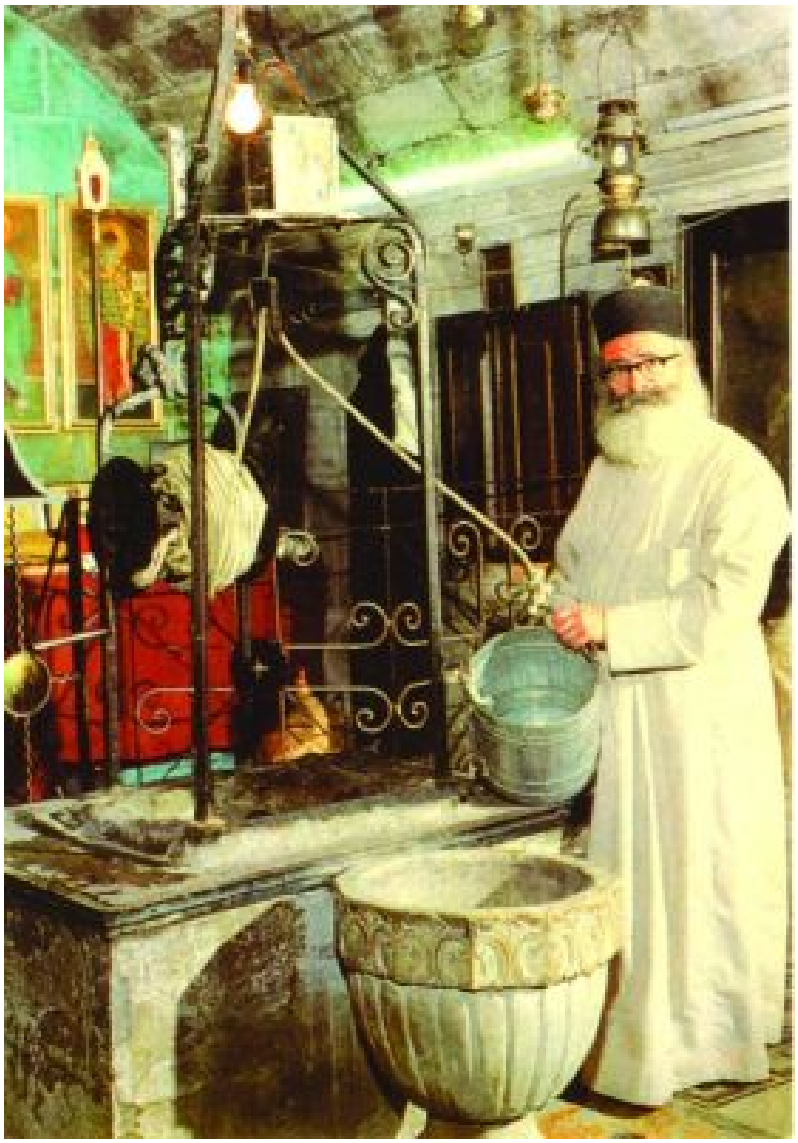

Το πηγάδι από όπου ήπιε νερό ο Ιησούς

Η Σαμάρεια είναι μια πόλη από τις επαρχίες της Παλαιστίνης την οποία έχτισε το 880 π.χ. ο βασιλιάς Ομρί. Είναι η πρωτεύουσα του βόρειου Ισραήλ και βρίσκεται ανάμεσα από την περιοχή της Γαλιλαίας και της Ιουδαίας. Η Σαμάρεια είναι μια πόλη με ειδωλολατρικές συνήθειες η οποία πέρασε αρκετές καταστροφές και την περίοδο της βασιλείας του Ηρώδη πήρε το όνομα Σεβάστεια. Υπήρχε μεγάλο μίσος μεταξύ εβραίων και Σαμαρειτών το οποίο συνεχίσθηκε μέχρι τα χρόνια του Χριστού. Σε αντίθεση του Ιουδαϊκού ναού στα Ιεροσόλυμα οι Σαμαρείτες καθιέρωσαν σαν χώρο λατρείας το όρος Γαριζείν όπου έχτισαν ναό όμοιο με τον ναό στα Ιεροσόλυμα. Η Σαμάρεια ήταν μια πόλη που δεν πλησίαζαν οι εβραίοι και ο Χριστός είχε απαγορεύσει τους μαθητές του να την επισκέπτονται. Στην περιοχή αυτή συναντούμε μια φορά τον Χριστό ο οποίος πέρασε από την περιοχή αυτή και συνάντησε την Σαμαρείτιδα (Αγία Φωτεινή) στο πηγάδι του πατριάρχου Ιακώβ.

Σήμερα στη Σαμάρεια ή Νάμπλους όπως λέγεται στα αραβικά η περιοχή που βρίσκεται στο φρέαρ του Ιακώβ και το μοναστήρι, ηγούμενος είναι ο

Γέροντας Ιουστίνος από την Κέρκυρα.

Ο βίος του Αγίου Φιλουμένου

Ο Άγιος ιερομάρτυρας Φιλούμενος γεννήθηκε στην Λευκωσία, στις 15 Οκτωβρίου 1913. Μαζί με τον δίδυμο αδελφό του, τον π. Ελπίδιο, από μικροί ξεχώρισαν για την αγάπη που είχαν προς τον Θεό και γι’ αυτό άναψε μέσα τους η επιθυμία να γίνουν μοναχοί.

Το 1927, σε ηλικία μόλις 14 ετών αναχώρησαν και οι δυο για την Ιερά Μονή Σταυροβουνίου, αφού πήραν την ευχή του πνευματικού τους, αλλά και των ευλαβών γονέων τους. Εκεί έμειναν 6 περίπου χρόνια, όταν ο Έξαρχος του Παναγίου Τάφου τους πήρε για να φοιτήσουν στο Γυμνάσιο του Πατριαρχείου στα Ιεροσόλυμα, όπου βρέθηκαν το 1934, μαθητές στην Σχολή της Αγίας Σιών. Το 1937 εκάρησαν μοναχοί παίρνοντας ο Σοφοκλής το όνομα Φιλούμενος και ο Αλέξανδρος το όνομα Ελπίδιος. Ο π. Ελπίδιος έφυγε από την Αγία Γη, υπηρετώντας σε άλλους τόπους. Ο Άγιος Φιλούμενος παρέμεινε στα Ιεροσόλυμα για 45 συνεχή χρόνια, μέχρι το μαρτύριό του.

Το 1943 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και αφού πέρασε από διάφορες διακονίες μέσα στο Πατριαρχείο και διορίσθηκε σε διάφορες θέσεις υπηρετώντας πάντοτε με ευθύνη και φόβο Θεού και με πολύ αγάπη προς τους αγιοταφίτες πατέρες, στις 8 Μαΐου του 1979 μετατέθηκε στο Φρέαρ του Ιακώβ όπου υπηρέτησε μέχρι το μαρτυρικό του θάνατο, στις 29 Νοεμβρίου του ιδίου έτους. Εκεί όμως, αντιμετώπιζε πολλά προβλήματα από φανατικούς Εβραίους που συνέχεια τον απειλούσαν ότι αν δεν εγκαταλείψει το Φρέαρ και πάρει τις εικόνες και τον Εσταυρωμένο να φύγει, θα τον σκοτώσουν. Εκείνος όμως απαντούσε ότι δεν θα εγκαταλείψει ποτέ το προσκύνημα, αλλά ότι ήταν έτοιμος ακόμα και να μαρτυρήσει, ως πιστός φύλακας αυτού.

Το απόγευμα της 29ης Νοεμβρίου του 1979, ημέρα της μνήμης του Αγ. Μάρτυρος Φιλουμένου, φανατικοί Εβραίοι μπήκαν στο χώρο του Φρέατος του Ιακώβ κι ενώ ο Άγιος τελούσε τον Εσπερινό, του επιτέθηκαν με τσεκούρι, τον κακοποίησαν και τέλος τον σκότωσαν. Το μαρτύριό του ήταν φρικτό, γιατί οι δήμιοί του τον χτύπησαν αλύπητα στο πρόσωπο και του έκοψαν τα δάχτυλα του δεξιού του χεριού. Στη συνέχεια βεβήλωσαν την Εκκλησία και το Σταυρό κι έριξαν μια χειροβομβίδα καταστρέφοντας τον χώρο. Είναι συγκλονιστική η μαρτυρία του π. Σωφρονίου που παρέλαβε το τίμιο λείψανο του μάρτυρα για να το ντύσει και να το
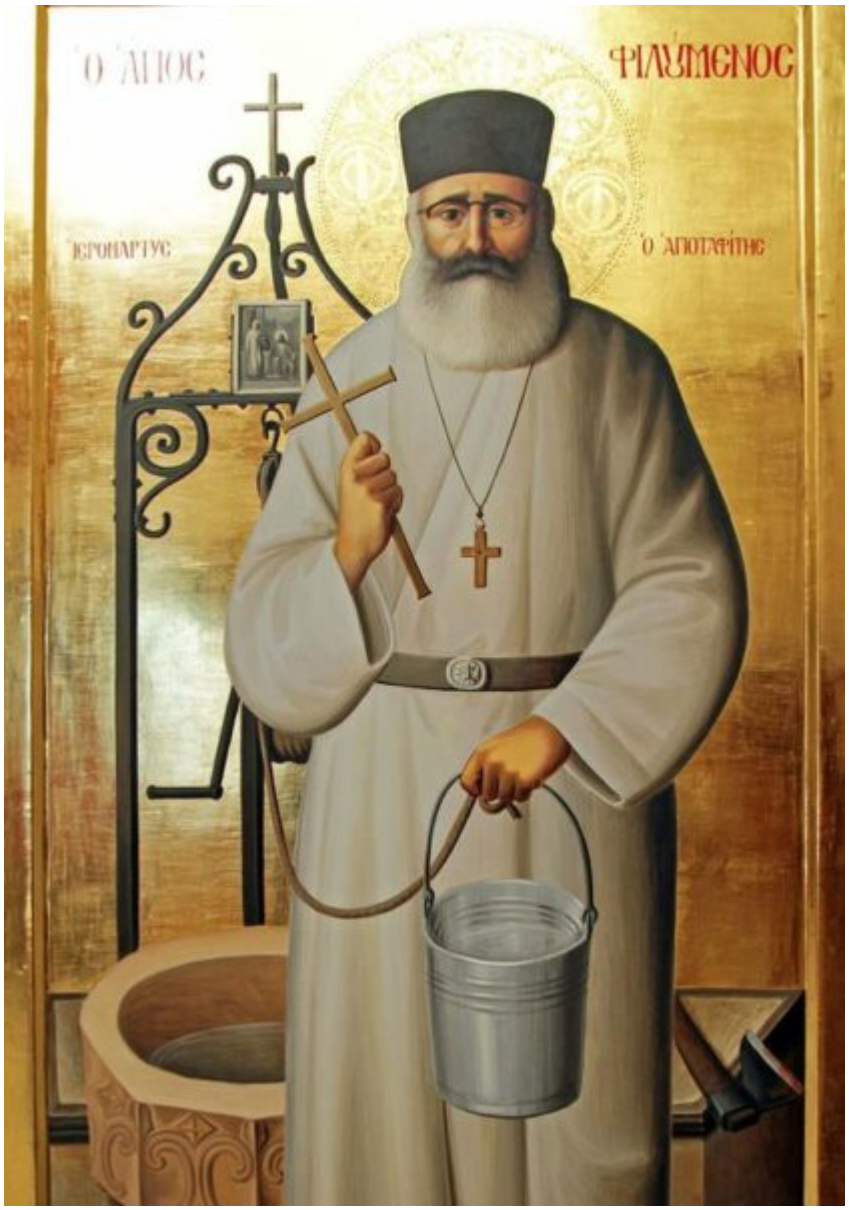
ετοιμάσει για την ταφή, ότι παρέμεινε 5 μέρες μετά το μαρτύριό του ζεστό και εύκαμπτο και «βοήθησε» το Γέροντα Σωφρόνιο για να τον ντύσει. Συγκλονιστική είναι επίσης η μαρτυρία του κατά σάρκα αδελφού του π. Ελπιδίου, που αν και μίλια μακρυά, άκουσε τη φωνή του π. Φιλουμένου να του λέγει: «Αδελφέ μου με σκοτώνουν προς δόξαν Θεού. Σε παρακαλώ μην αγανακτήσεις».